

Југославија

I

Када је пре две године на овим листовима расправа о југословенском полету, која се дубље зарила у историју тога питања и која је потекла била из истог пера, предвиђала како ће се а пре а доцније југословенске масе кроз све унутрашње и спољне отпоре пробити своме народном јединству, разум историје већ се био снажно разлактоио и улево и удесно да прокрчи себи пута. Није прошло ни три месеца од онога предвиђања, а већ су у октобру 1918, Срби, Хрвати и Словенци Хапсбуршке царевине, која се лагано растварала на своје саставне делове стресајући са себе старе стеге, образовали своје Народно Веће и пошто им је Црна Гора у новембру претходила била на томе путу прогласили су 1. децембра уједињење са својим до тада самосталним саплеменицима под скиптром Карађорђевића; Дрина је престала бити политичком реком.

Југословенској жисли на њеним дугим и мучним лутањима кроз деветнаесто столеће често је осветљавало пут као утешан пример немачко уједињење; београдска штампа радо је признавала Србији позив, да буде Велика